

Circ de Morenç i Pic de la Serra Gallinera

11 d'agost de 2010

Integrants: Josep Carbonell, Pep Comas, Josep Maria Farnés, Jaume Muntan, Josep Roca, i Jaume Ventura

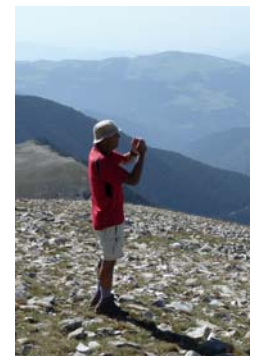
Distància: projectada 7'843 Km. amb altures 8'081 Km. – Temps 4'36 h

Desnivells: total 538 m. Acumulat 556 m. Cotxe: 120 Km. Josep Maria Farnés

Ens trobem al Gorcs a les 7 del matí i sortim molt puntuals. Prenem l'autovia A7. Passem per Ripoll, on recollim en Josep Roca i Josep Carbonell. En la curta parada un urbà ens alerta que ocupem l'espai d'un carril bici, que no hem vist senyalat. Marxem tot seguit cap a Setcases, on sabem per les notícies que ahir va rebre un xàfec de 130 litres per metre quadrat de cop. S'ha restablert la circulació amb total normalitat. Quan arribem a Vallter 2000 està ocupat de cotxes. A la corba del refugi en

contem més de 50 vehicles. Deixem el cotxe a l'aparcament, que està situat a 2.161 metres d'altura i comencem a caminar al voltant de les 9 hores. Passem per la Jaça de Morenç i seguim el curs del torrent. En pujar sorgeixen els primers dubtes sobre el camí a seguir. Ens posem d'acord ràpidament. Quan arribem a la Portella de Mentet, a les 9'39 h decidim renunciar a fer la volta de la Serra de Bacivers, i optem per la volta al Circ de Morenç i el Pic de la Serra Gallinera. En aquesta Portella ens trobem un grup francès que anirem junts fins al **Pic de la Dóna** (2.704 m) on hi arribem a les 10'37 i parem per esmorzar. Després seguim fins al **Pic de Serra Gallinera** on hi arribem a les 11'20 h. Fem la foto de conjunt. El dia es presenta clar i solejat, encara que amb boirina en la llunyania, acompanyada d'alguns núvol. Ens sorprendrà la invasió de saltamartins, que noten la calor. Continuem pel Pla i el **Puig d'Ombriaga** (2.634 m) que trepitgem a les 12 hores. Seguim pel Coll de la Geganta i iniciem el descens. Decidim passar per la font de la Perdiu. Recuperem la verdor del prat que havíem abandonat des del Coll de Mentet i aquí, mentre alguns opten per seguir el camí marcat, d'altres tallaran pel dret per salvar les marrades. Trobem indicadors de la font. Hi arribem al voltant de 2/4 d'1 h. Alguns s'aprovisionen d'aigua i aviat iniciem el descens. En principi trobem diversos camins, però finalment la majoria s'unificarà en una ruta marcada, que està senyalada amb munts de pedres i que en porten, després de passar un llit de blocs de pedres, a una pista, que ens condueix a Vallter 2000. Ens

reunim al seu bar, on alguns han anat a fer el toc. Decidim anar a dinar a Can Baral·la de Sant Pau de Segúries, però davant de l'espera anunciada, optem per anar a Can Pinós. Al restaurant ens desconcerta l'apatia de l'amo del restaurant, que contrasta

amb l'amabilitat de la Sandra, que ens atindrà durant l'àpat. També hi trobarem una parella de Granollers, on ell (Jordi Antich) es desfarà per atendre'ns.

Després a la sobretaula decidim que la propera setmana sortirem a les 6 dels Gorcs, per anar de Ransol al Coma de Varilles al país d'Andorra.

Text i fotografies:
Josep Maria Farnés

